

maecken, daertoe allegerende dat Corstiaen Jansz. van Alphen booven vonnisse van scepenen was in de stadt gebleven . . . . .

»Ende dat hy (Levius) van syn syde oock versocht satisfactie van 't geene hem by de voorsz. gedeputeerden in den kerckenraedt was aengeseit, te weeten dat hy was een menschenprediker ende dat hy ter contemplatie van eenige persoonen die voorsz. predicatie hadden gedaen, die hem daertoe hadden opgemaect. Bekennende voorts dat hy tegens de voorsz. gedeputeerden mede hadde geseit dat sy hem in de kerckenraet niet en hadden te commanderen uyt saecke dat sy aldaer hadden gesustineert dat hy als wesende de parthye die beschuldicht werde, aldaer en behoorde te presideeren.

»Ende ter occasie van dien by de burgemeesteren alhier bestraft synde, seyde eyntlick dat hy sich selven soo goet achte int syne als de burgemeester int syn, vraechde oock off de Heeren meinden omdat sy tot staet ende autoriteyt gecoomen waren dat hy haer daerom soude ontsien, ende haer niet derven aensprecken.

»Dan alsoo den tyt verlopen was, soo is de eintlicke deliberatie opte voorsz. saecke uytgesteld nae sonnendach, ende hem aengeseit dat de Heeren by gelegentheynt daerop soudent resolveren ende hem alsdan weder ontbieden.”

Dit is het laatste bericht dat men in de Resolutiën van de Vroedschap over de predicatie van Levius aantreft. Dat deze zulk een hoogen toon durfde voeren (1), vond zijne oorzaak in het feit, dat hij, naar het schijnt,

---

(1) Volgens een brief van Uyttenbogaert aan de Groot van 15 Juni 1622 zou hij ook gezegd hebben: »Ick spreek te vrymoediger omdat ick van myn sake niet spreecke. Ick kan de dienst wel ontbeeren, en sonder den selven leven, en daerom behoef ik niemant te verschoonen.”